

ת"פ 2250/05/12 - מדינת ישראל נגד שמעון דר"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2250-05-12 מדינת ישראל נ' דר"י

בפני בעניין: כב' השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון דר"י

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בועז ביטון

הנאשם וב"כ עו"ד טליה רם

גזר דין

רקע

1. בתאריך 6/10/2013 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של כניסה לבית מגורים וגניבה, בכך שביום 17/9/2011 בסמוך לשעה 13:00 נכנס לשיבת "מטה בנימין" שבבית אל. הנאשם נכנס לחדרו של מאיר חימנס, נטל ארנק מתיקו, שבו היו ₪70 ושיק על סך 1,000 ₪. מר חימנס נכנס לחדר, שאל את הנאשם לפשר מעשיו, הנאשם בתגובה ביקש סיגריה ועזב את המקום.

2. ב"כ הנאשם ביקשה לקבל תסקיר בעניינו, שכן הנאשם באותה עת היה בהליך גמילה בקהילת "רטורנו" וזאת במסגרת הליכים בתיק אחר. המאשימה לא התנגדה לכך ועל כן נדחה הדין לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות מבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 26/1/2014 עולה כי הנאשם בן 58, גרוש ואב לשתי בנות בגרות, המתקיים מקצבת נכות וזאת על רקע רפואי. הנאשם מוכר לשירות המבחן כמכור לסם מסוכן מסוג הרואין, עברו הפלילי מכביד והוא אף ריצה 14 עונשי מאסר ושחרר ממאסרו האחרון באוקטובר 2012. עם שחרורו החל בטיפול בתחליף סם מסוג מתדון. לדברי הנאשם, הוא הפסיק את הטיפול בשל קשיים כלכליים ובעיות התנהגות ועל כן הוא חזר לקנות את תחליף הסם באופן לא חוקי.

4. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם הפסיק את לימודיו לאחר 8 שנות לימוד, התרועע בחברה שולית ומגיל 13 החל לצרוך סמים. עם השנים העמיקו התמכרותו ומעורבותו בפלילים ואף כנער נדון לעונש מאסר. בגיל המתאים התגייס לשירות צבאי כשבמהלכו למד קרוא וכתוב והשלים שירות צבאי מלא. במשך 40 השנים האחרונות ועד לשילובו בקהילת "רטורנו" ניהל הנאשם אורח חיים עברייני וקצינת המבחן התרשמה כי לראשונה בחייו הוא לוקח אחריות ומגלה מוטיבציה לשנות את אורחות חייו מן היסוד, ועל כן המליצה להעמיד את הנאשם במבחן.
5. אשר לשאלת שיקומו של הנאשם, מסרה קצינת המבחן כי הוא עשה ניסיונות חוזרים ונשנים להיגמל מסמים ואף בשנת 2011 ניסה להשתלב במסגרת טיפולית סגורה, אולם הדבר לא צלח בשל העדר כוחות וחוסר מוטיבציה לטיפול.
6. קצינת המבחן ציינה כי ביום 22/2/2013 נעצר הנאשם במסגרת הליכים בתיק אחר. מאז מעצרו הוא החל בתהליך של חזרה בתשובה וביקש להשתלב בקהילה טיפולית דתית. הוא נקלט בקהילת "רטורנו", הגיע עם מוטיבציה רבה לטיפול והחליט לנצל את ההזדמנות שניתנה לו לעשות שינוי מהותי בחייו. עוד הביע הנאשם רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ולחזק את הקשר עם בנותיו ונכדיו.
7. בישיבת יום 2/2/2014 ביקשה ב"כ הנאשם להמשיך לעקוב אחר הנאשם, ולהמתין עד לאחר מתן גזר הדין בת"פ 46271-02-13. ב"כ המאשימה לא התנגדה לכך, ועל כן נדחה הדין בשנית לקבלת תסקיר משלים, וזאת כדי לאפשר לנאשם לצרף את התיק שבפניו לת"פ 46271-02-13 וכן כדי להמשיך ולעקוב אחרי הליך השיקום.
8. מתסקיר שירות המבחן מיום 13/4/2014 עולה כי הנאשם עמד בכל כללי הקהילה והשתתף בקבוצות טיפוליות ושיחות פרטניות, ולמרות נסיגה שחווה שעה שהעובדת הסוציאלית המטפלת בו היתה בחופשה, חזר הנאשם למסלול הנכון. קצינת המבחן ציינה כי למרות שהנאשם מבוגר ממרבית המטופלים האחרים בקהילה, הוא הצליח לשתף את חברי הקהילה בניסיון חייו וניתב את ההליכים הטיפוליים שעבר ואת ניסיון החיים שלו, כדי לזהות מכשול בחייהם של המטופלים האחרים, וזאת כדי שלא יחזרו על הבחירות המוטעות בהן הוא בחר לאורך השנים.
9. עוד ציינה קצינת המבחן כי למרות מצבו הבריאותי של הנאשם הוא עושה מאמץ רב כדי לקחת חלק שווה במטלות הנדרשות מחברי הקהילה, הוא שיקם את הקשר עם בנותיו ונכדיו, עיבד תחושות אובדן ושכול על מות שלושה מאחיו, למד טכניקות להתמודד עם קשיים והביע שאיפות נורמטיביות להמשך חייו, וכן החל למצוא אלטרנטיבות אשר יגרמו לו סיפוק בחייו, שלא כוללות דפוסי עבריינות. קצינת המבחן שבה והמליצה להטיל על הנאשם עונש של מבחן.
10. בישיבת יום 27/4/2014 ביקשה ב"כ הנאשם לדחות את הדין לצורך בחינת השתלבותו של הנאשם בהוסטל, וכן כדי לטעון לאחר שיינתן גזר דינו בת"פ 46271-02-13. ב"כ המאשימה לא התנגד לכך, והדין נדחה בשלישית.

11. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. ב"כ המאשימה ציין כי יש לראות בחומרה את העובדה שהיה מפגש בין הנאשם לבין המתלונן, דבר שיכול להוביל לעימות אלים, וכן אישר כי הרכוש הוחזר. ב"כ המאשימה טען שנוכח הליך השיקום אותו עבר הנאשם, העונש צריך להיות ברף התחתון של המתחם, אך לא מצדיק חריגה מן המתחם.

12. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו כי הנאשם בחר שלא לצרף תיק זה ל-ת"פ 46271-02-13 למרות שניתנו לו הזדמנויות לעשות זאת וכן לא ביקש לצרף תיק זה לתיק שבפניו ולמעשה, לא העמיד את התמונה במלואה לפני בית המשפט בתל אביב.

13. ב"כ הנאשם הגישה את גזר הדין של בית משפט השלום בתל אביב ומסרה כי יחידת התביעות בתל אביב ידעה על הרשעתו של הנאשם בתיק שבפניו ולכן יכלה להציג הרשעה זו בפני בית המשפט, אך בחרה שלא לעשות כן.

14. ב"כ הנאשם הדגישה את הליך השיקום יוצא הדופן שעבר הנאשם, בפעם הראשונה בחייו, אחרי 40 שנות התמכרות לסמים. היא טענה שלא יעלה על הדעת כי המדינה תדבר בשני קולות, בכך שהתביעה בתל אביב תסכים להליך השיקום, בעוד שהתביעה בירושלים מבקשת להטיל עונש מאסר.

15. אשר לנסיבות ביצוע העבירות מסרה ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירה ברף התחתון של מדרג עבירות הפריצה, שכן הרכוש הושב לבעליו ומדובר בכניסה לישיבה ולא לבית פרטי. לפיכך היא סברה כי מתחם העונש הולם צריך להתחיל ממספר חודשי עבודות שירות ועד לשנת מאסר.

16. כמו כן ציינה ב"כ הנאשם כי העבירה נעברה בשנת 2011 לפני שלוש שנים, והנאשם לקח אחריות למעשיו באופן מיידי ושלא במסגרת הסדר טיעון. עוד ציינה כי הנאשם מבוגר, סובל מבעיות בריאות רבות והציגה מסמכים רפואיים בעניינו והוסיפה כי הוא מוכר למוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100%, הוא מתקשה בניידות ולכן אינו יכול לבצע עבודות שירות. לפיכך ביקשה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה מותנית וצו מבחן והציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

17. הנאשם, בדברו האחרון, מסר כי היו לו חיים קשים עוד מילדותו, הוא התמכר לסמים וכעת החליט לפנות לעזרה. הנאשם הדגיש כי הדרך הקלה מבחינתו היתה לצרף את התיקים, הפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו ורצוי עונש מאסר, דבר שהוא מורגל לו. הנאשם הסביר כי בחר ללכת בדרך הקשה והבין שאם לא יבחר בדרך זו, חייו ייהרסו. עוד מסר הנאשם כי כעת הוא נכנס לדרך חיים חדשה שהוא אינו מכיר אותה ולא יודע לאן הוא הולך, אבל לאחר השיקום שעבר, הוא רואה את האור בקצה המנהרה, שכן בפעם הראשונה הוא אינו משתמש בסמים. הנאשם סיים את דבריו בבקשה לחזור לדרך הישר, לאסוף את השברים ולשקם את עצמו ואת משפחתו אחרי 40 שנות הרס.

מתחם העונש ההולם

18. המחוקק קבע לצד עבירה של כניסה למקום מגורים, עונש מקסימלי של עד 5 שנות מאסר וזאת כדי להגן על פרטיותו של אדם ועל רכושו. אכן צודק ב"כ המאשימה כי בתי המשפט המחוזי והשלום (כך גם פסק ביהמ"ש העליון ברע"פ 7683/13) קבעו כי מתחם העונש ההולם, כאשר מדובר בעבירה של פריצה לבית מגורים הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר, אולם מצוות המחוקק היא כי כל מתחם ייקבע על פי נסיבות ביצוע העבירה.

19. במקרה שבפני עוצמת הפגיעה בערך המוגן, נוכח נסיבות ביצוע העבירה, אינה גבוהה. הנאשם נכנס לישיבה, מדובר במקום פתוח, אין מדובר בעבירה מתוחכמת או מתוכננת היטב, הנאשם ניצל "פרצה הקוראת לגנב", ראה חדר ריק ונכנס לתוכו ולקח רכוש שהיה בנמצא. בהמשך הגיע המתלונן. הנאשם ביקש סיגריה ועזב את המקום, אולם כשהמתלונן דרש את רכושו, הוא הושב לו. לכן בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר.

חריגה ממתחם העונש ההולם

20. המחוקק קבע בסעיף 40ד' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כי גם במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתירה, אם הנאשם השתקם, או שיש סיכוי של ממש שישתקם, בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול בית המשפט לקבוע כי העונש שיוטל על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום.

21. אני סבורה כי הליך השיקום יוצא הדופן, אשר עבר הנאשם במסגרת ההליך שבפני ובמסגרת ת"פ 46271-02-13 נכנס בגדר חריג זה, שכן, הנאשם לראשונה בחייו, לאחר 40 שנות התמכרות לסמים, עלה על דרך המלך. הוא הוכיח כי הוא לא חזר לבצע עבירות נוספות ולא צרך סמים מזה כשנה וחצי, ולמרות קשיים רבים שעמדו בפניו הוא התמיד בדרך השיקום. לכך מצטרפים נסיבות אישיות לא פשוטות, העובדה שהנאשם נכה בשיעור של 100% וסובל מבעיות רפואיות רבות, הוא שיקם את הקשר עם משפחתו והוא צריך להקדיש את כל כוחותיו כדי לנהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם לא יכול לבצע עבודות שירות נוכח מצבו הרפואי ושירות המבחן לא בא בהמלצה להטיל עליו עונש של שירות לתועלת הציבור, ומצבו הכלכלי אינו מאפשר להטיל עליו קנס.

22. הנאשם נדון לאחרונה בת"פ 46271-02-13 ביום 15/6/2014 בשל עבירה של פריצה וניסיון גניבה מרכב שבוצעו ביום 22/2/2013, לעונש אשר נתן דגש לאפיק השיקומי, וזאת בהסכמת התביעה. אמנם הנאשם נדון ל-7 וחצי חודשי מאסר, מאסר מותנה וצו מבחן, זאת מאחר שימי המעצר נוכו מתקופת המאסר וברור היה שהנאשם לא ישוב לרצות עונש מאסר, וכך גם הופעל מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו, כך שבפועל הוא נדון לעונש של צו מבחן בלבד.

23. המאשימה ידעה על התיק שבפני בעת שהסכימה להליך השיקום בת"פ 46271-02-13, שם עתרה המאשימה להארכת מאסר מותנה והטלת צו מבחן, בעדו שב"כ הנאשם עתר להפעלת המאסר המותנה והטלת עונש מאסר שיהא חופף לימי מעצרו של הנאשם, כך שלא נראה שראוי שהמדינה תדבר בשני קולות.

24. בהקשר זה יצוין כי העבירה שבפני בוצעה עוד טרם מאסרו האחרון ויש לתמוה שהתיק לא צורף בשני ההליכים

שהתקיימו לאחר מכן. חלוף זמן של 3 שנים ממועד ביצוע העבירה, כאשר במהלך שנים אלה הנאשם ריצה שני עונשי מאסר ולו היה מצרף תיק זה, היה נפסק לו מאסר קצר מצטבר מהווה סיבה נוספת לקולא, המצטרפת לשיקולי השיקום.

25. אשר על כן החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת רכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר הצו, יידון עונשו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כה' תשרי תשע"ה, 19 אוקטובר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.